

1. ΕΡΝΤΟΓΑΝ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΣ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΙΕΞΟΔΟΣ

Μέσο:ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: ...20/07/2021 Ημ. Αποδελτίωσης: ...20/07/2021

Σελίδα:9

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΟΝΕΙΡΟ

ΤΟΥ Π.Κ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗ

Ερντογάν και Κύπρος: Υπάρχει διέξοδος;

Οι σχεδιαζόμενες ενέργειες του τούρκου προέδρου Ταγίπ Ερντογάν στην Κύπρο (με τα τετελεσμένα που ετοιμάζει), σε περιφρόνηση των σχετικών ψηφισμάτων του ΟΗΕ και θέσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), αποτελούν μέρος της στρατηγικής για το τέλος της (μακράς) διαδικασίας για την επίλυση του κυπριακού προβλήματος στη βάση της διζωνικής, δικαιοδικής ομοσπονδίας (ΔΔΟ). Η επιλογή τώρα (Αγκυρα και τουρκοκυπριακή ηγεσία - Ερσίν Τατάρ αλλά όχι και κατ' ανάγκη και της τουρκοκυπριακής κοινότητας) είναι «λύση» με βάση το πρότυπο των δύο ξεχωριστών κρατών, λύση που πρακτικά σημαίνει οριστική διχοτόμηση του νησιού. Η «λύση» αυτή δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή. Είναι έκνομη. Απορρίπτεται από ΟΗΕ και ΕΕ. Και (θα) συνιστά ουσιαστικά ήττα του Ελληνισμού για την επανένωση του νησιού σε σχήμα (ιδιόμορφης) ομοσπονδίας. Αλλά η αλήθεια είναι ότι για αυτό το θλιβερό αδιέξοδο Λευκωσία και Αθήνα φέρουν σημαντικές ευθύνες, ανεξάρτητα από τις προπατορικές ευθύνες της Τουρκίας με τις αδιάλλακτες κατά καιρούς θέσεις της, αν και μέχρι το 2017 είχε αποδεχθεί το πρότυπο της ΔΔΟ. Χάσαμε ευκαιρίες - 2004, Σχέδιο Ανάν, 2017, Κραν Μοντανά. There is a tide in the affairs of men... (Εχω αναλύσει το ζήτημα αυτό στο πρόσφατο βιβλίο μου *Επιτεύγματα και στρατηγικά λάθη της εξωτερικής πολιτικής της Μεταπολίτευσης* - εκδ. Θεμέλιο.)

Η Αγκυρα έχει «αποσυνδέσει» τώρα το Κυπριακό από τα ελληνoturκικά ζητήματα. Και ενώ στα ελληνoturκικά ακολουθεί τελευταία μια σχετικά ήπια προσέγγιση (αποκλιμάκωση, σκέψεις για προσφυγή στη διεθνή Δικαιοσύνη, θετική ελληνoturκική ατζέντα, κ.λπ.), στο Κυπριακό οι θέσεις της έχουν σκληρύνει υπέρ της φόρμουλας των δύο κρατών, της διχοτόμησης δηλαδή. Η Αγκυρα αποδίδει υψηλή σημασία στην Κύπρο στο πλαίσιο της στρατηγικής της για την Ανατολική Μεσόγειο. Ενώ θεωρεί ότι η Λευκωσία ευθύνεται σε σημαντικό βαθμό για τον αποκλεισμό της από τις διεργασίες της περιοχής (ενεργειακές κ.ά.).

Θα μπορούσε η ελληνική πλευρά/Λευκωσία να ξεπεράσει το σημερινό αδιέξοδο;

Αν και δύσκολα, υπάρχουν δυνατότητες. Όταν το 1986 ξεκινούσαμε (με τον αξεχαστο Γιάννο Κρανιδιώτη) την «περιπέτεια» ένταξης της Κύπρου στην ΕΕ, αποβλέπαμε κυρίως στην επίλυση στη βάση της ΔΔΟ. Και αυτή θα πρέπει, με νέα προσέγγιση και περιεχόμενο, να επανέλθει στη διαπραγματευτική διαδικασία. Βασική προϋπόθεση που θα διευκόλυνε προς την κατεύθυνση θα ήταν η Λευκωσία να διακηρύξει την αποδοχή της πλήρους, άνευ προϋποθέσεων, πολιτικής ισότητας - ισότιμοι πολιτικά εταίροι, όπως άλλωστε προβλέπεται και στα ψηφίσματα ΟΗΕ, με παράλληλη έμφαση στον σεβασμό των αξιών και κεκτημένου της ΕΕ, διαμοιρασμού/sharing πολιτικής, οικονομικής εξουσίας και ευημερίας. Και ευρηματική αξιοποίηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ενίσχυση της δυναμικής υπέρ της ομοσπονδίας κυρίως στην τουρκοκυπριακή κοινότητα. Η τελευταία στην πλειοψηφία της θέλει την ομοσπονδία και την ενσωμάτωσή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση τελικά και όχι την πρόδεδεσή της στην Τουρκία.

Ο καθηγητής Π.Κ. Ιωακειμίδης είναι πρώην πρεσβευτής - σύμβουλος του ΥΠΕΞ και μέλος της συμβουλευτικής επιτροπής ΕΛΙΑΜΕΤ και FEPS